

[Finansministeren.]

at parikursen bliver opretholdt. Skulle realkreditinstitutets bestyrelse efter lovens vedtagelse henvende sig til regeringen og meddele, at man er sindet at nedsætte obligationernes forrentning til 5½ pct., så er regeringen indstillet på at søge om, hvorvidt man kan få Nationalbanken til under sådanne vilkår at købe til parikurs.

Djurhuus: Jeg skal ganske kort bare takke for oplysningerne fra regeringen.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1 og 2 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om fornyelse af et statspræmieobligationslån.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 50) findes i tidenden sp. 1418).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets §§ 1-9 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om egnsudvikling.

(Lovforslaget (nr. 56) findes i tillæg A. sp. 1273, fremsættelsen i tidenden sp. 833).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den næste sag på dagsordenen, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om investeringsfradrag i egnsudviklingsområder.

(Lovforslaget (nr. 48) findes i tillæg A. sp. 1171, fremsættelsen i tidenden sp. 740).

Lovforslagene sættes til forhandling.

Peter Nielsen: Jeg skal kun gøre nogle bemærkninger om selve egnsudviklingsloven, idet hr. Ove Hansen senere vil knytte nogle bemærkninger til det foreliggende forslag om investeringsfradrag.

Egnsudviklingen er af mange blevet opfattet som en art finere fattighjælp, alle landets skatteydere skulle yde til visse personer i visse egne. Det er måske en af grunden til, at vi her i landet gennem mange år har haft politisk uenighed om dette alvorlige problem. I andre lande har man haft forståelsen af, at egnsudvikling er langt mere, og at det ikke blot er et lokalt, men et nationalt problem, og derfor har man også kunnet løse det i politisk enighed. Hovedformålet er jo, at landet skal udvikle sig på harmonisk måde og man ikke skal have uheldige sammenklumpninger af befolkningen, mens andre områder mere og mere affolkes.

Egnsudviklingen er derfor ikke vendt mod bl. a. hovedstadsområdet. Tværtimod må man også her være interesseret i, at problemet løses. Thi hvis det ikke gøres, vil folkeflytningerne tage til i forstærket grad. Man vil forlade landbrugsegnene og søge til storbyerne, og det vil give problemer også for disse byers nuværende befolkning.

Der er måske nogen, der drømmer om den såkaldte Ørestad, hvor det halve af Danmarks og Sveriges befolkning skulle gruppere sig omkring Øresund. Det vil blive til ulykke for os alle med alle de sociale og bolig-mæssige problemer, det vil afføde, ja, man ville ikke engang kunne klare vandforsyningerne til menneskene og til industrien. Det er derfor godt, at hele problemet nu opfattes som et nationalt problem, og der synes at være skabt politisk enighed om, at det skal løses.

Selvfølgelig kan det være fristende at anstille nogle historisk-politiske betragtninger om egnsudviklingens hidtidige forløb. Jeg skal afstå fra dette. Thi der står skrevet, at der skal være mere glæde over én synder, der omvender sig, end over 99 socialdemokrater, der ikke haver omvendelse behov. Jeg skal i den forbindelse kun udtrykke håbet om, at denne omvendelse holder, for det er jo unægtelig nogle ordentlige krumspring, man fra venstres og konservativ side